

“Vurige huldeblijken en offers van dieren, oogst en mogelijk ook mensen werden gebracht om de bovennatuurlijke krachten die de macht hadden over de vruchtbaarheid van het land, te behagen (...) Met Samhain werd **het hele spectrum aan niet-menselijke krachten die op dat moment over de aarde zwierven, geëerd**” (pagina’s 176-177).

Op deze feestdag “werden enorme **vreugdevuren** ontstoken op heuveltoppen om zodoende boze geesten af te schrikken (...) Allemaal dingen die een hernieuwde belangstelling kennen.

Sommige mensen doen het af als onschuldige folklore, nostalgische herinneringen aan vervlogen tijden, tradities die in ere moeten gehouden worden... Maar ze zijn in strijd met Gods bedoelingen en het zijn er de oorzaken van dat we naast de mand terecht komen.

De Encyclopaedia Britannica, Micropaedia zegt over “Halloween”: Men geloofde dat de zielen van de overledenen op deze dag hun huis weer bezochten, waarbij dit herfstfeest een duistere betekenis verwierf, omdat men geloofde dat geesten, heksen, trollen, zwarte katten, feeën en allerlei soorten demonen dan rondzwierven. Het was de tijd om de bovennatuurlijke krachten die de macht hebben over de processen in de natuur, tot rust te brengen. Daarnaast dacht men ook dat Halloween de beste tijd was om voorspellingen met betrekking tot huwelijk, geluk, gezondheid en dood te verkrijgen. Het was de enige dag waarop de hulp van de duivel voor dergelijke doeleinden werd ingeroepen”.

Iedereen met een bijbels concept over de toestand van de doden, de wederkomstverwachting, de hel, het oordeel... weet dat occultisme door de Bijbel wordt verworpen en dat licht en duisternis geen gemeenschap met elkaar hebben.

Het is natuurlijk mogelijk dat als je getuigt dat je met dergelijke “feesten” niets wil te maken hebben, dat men je saai of enggeestig vindt, dat je zaken zoekt die er niet zijn... Ja, keuzes hebben consequenties, voor nu en in de eeuwigheid. Maar weet, de waarheid zal je vrij maken. Geef demonen geen toegang tot je huis of hart.

“Toen zei Hij: Wat ziet u, Amos?

Ik zei: Een korf met zomervruchten.

Daarop zei de HEERE tegen mij:

“Het einde is gekomen voor Mijn volk Israël:

Ik zal het niet langer voorbijgaan.”

– Amos 8:2

Velden klaar voor de oogst

Het is vandaag de eerste november en ik zou graag beginnen met een ervaring. Sommigen kennen het boek *Lessen uit het leven van alledag* - Het illustreert hoe Jezus zijn lessen gaf met dingen die zo evident zijn, zo verbonden met het leven, direct aansluitend met beelden die aan het publiek bekend waren. Maar tegelijk kan het ons helpen om er een levenswijze van te maken, zodat we waar we ook zijn, opmerkzaam zijn voor wat er in de natuur gebeurt of aanwezig is en hoe dat zeer nuttige lessen voor ons biedt over Gods liefde, Gods trouw, Gods ijver om verloren mensen een nieuwe kans te geven...

De herfst is in het land en we kunnen terugkijken op een jaar in de natuur. Voor u die een tuin hebt, voor u die regelmatig buiten bent en de natuur observeert, staat een jaar met zijn seizoenen voor een heel mensenleven.

Het begint met de lente - het ontluiken - bloemen, uitbundigheid, schoonheid... Ik vind dat geweldig. Op zo'n momenten zou ik de tijd willen stilzetten, als al die bloemen in één dag open gaan. Er zit kracht in dat moment. Het lijkt een explosie van energie, van leven, van hoop.

Ik herinner een prediking van Alfred Deligne die erop wees dat alles wat God heeft tot aanschijn geroepen luxe producten zijn - en ze zijn er op alle niveau's: we kunnen ze zien, horen, eten... God had dat heel anders kunnen maken. Maar de Grote Kunstenaar heeft het zo gemaakt dat wij kunnen zien en smaken hoe goed de Heer is!

Ik denk er dikwijls over na: hoe God wonderlijke dingen heeft geschapen : hoe uit een bloem een vrucht voortkomt. Had God nog iets magnifieker en meer bevredigender kunnen scheppen voor de **voeding** en de **beleving** van de mensen?

Het **oogsten** is altijd dat waarvoor we het doen. Ik heb ze met plezier geplukt dit jaar: aardbeien, kersen, appels, peren, bessen, en het laatste wat ik dit jaar nog kan plukken zijn mispels - nispero's. Toen ik twee weken geleden mijn laatste appels voor dit jaar plukte, dacht ik aan **Gods oogst** - hoe God de oogst binnen haalt - al 6000 jaar lang. Hij heeft een grote mand en elke keer als daar een schone mens is, die het van Hem verwacht, die ontdekt dat hij het niet alleen kan, die beseft dat hij zwak is, zondig, dat er in hem niets goeds is, een mens die strijdt en zoekt naar iets beter, die ontdekt dat er een uitgestoken hand is, dat God een plan heeft en dat de prijs is betaald... dan is dat één van die vruchten die in de mand worden gelegd - tot wanneer het de tijd is.

Ik verbaasde me over de overvloed. Van één boom heb ik 300 kg mooie appels afgehaald, terwijl ik alle kleine appels liet hangen. Maar ondanks die mooie oogst lagen er onder de boom minstens even veel appels die rot waren, beschadigd, te klein, te weinig zon. Afgekeurd... Maar ondanks dat, waren er meer dan genoeg goede, mooie, gekleurde, volgroeide appels.

Er zijn veel mensen op de wereld, en als het van God zou afhangen zou Hij ze allemaal willen voor Zich winnen. Maar Hij zal hen niet dwingen. Er zijn er die nee zeggen, die geen behagen scheppen in God en gebod. Ze zoeken argumenten om niet in te gaan op Gods aanbod. Ze zijn aangeraakt door een andere geest en zijn niet bereid om smalle wegen te gaan, zich te laten limiteren, alle zogenaamde voordelen van een ongehinderd leven te laten ontnemen...

Die blijven buiten de mand. God respecteert de vrije wil.

Maar het gebeurde dat er appels, nadat ze al geplukt waren, en in de mand terecht waren gekomen, dat we de bakken controleerden en dat er toch nog **rotte** appels waren. We konden niet zien wat er vanbinnen gebeurde. Langs de buitenkant leken ze perfect... Maar misschien waren ze wormsteking, of werden ze door wespen of vogels belaagd...

En soms was de appel ernaast ook aangetast. En soms sneden we een appel open, en hoewel er aan de buitenkant niets te zien was, was hij van binnen rot.

Ik hoop dat we daar een beeld in zien van deze wereld. Er is iets dat woekert in de wereld, zoals plagen die planten kunnen teisteren. Er is iets dat mensen kan aantasten, hun leven verwoesten, hun gedachten - hun geest kan doen verwelken.

Er zijn appels die God plukt en in Zijn mand legt, appels met de potentie om goede vruchten te zijn, maar die het gaandeweg verkerven, die het niet uithouden tot wanneer het de tijd is. Er zijn ook appels die God niet plukt. Op het eerste gezicht zien ze er hetzelfde uit, maar God weet wat er daarbinnen gebeurt.

Dit jaar was er eind mei een **Hagelstorm**. Onze plaats zat in het midden van de storm. Het was goed voor 5 cm aan hagelstenen. Het resultaat was dat de kleine vruchten die aan de boom waren gevormd - iedere vrucht - beschadigd was. Je ziet hier enkele vruchten en hoe die inslag ze vervormd heeft. Het zijn goede vruchten, maar het uiterlijk is getroffen.

Dat doet me denken aan de mensen, aan wat het is en wat het had kunnen zijn. Alle mensen zijn beschadigd door een leven op deze door de zonde geteisterde planeet. Alle mensen op deze planeet zijn beschadigd. We dragen de littekens van de zonde en de dood in ons. En sommigen hebben geen hoop op beterschap, omdat de duivel iedere gelegenheid aangrijpt om te verwarren, misleiden... Terwijl het hier een paradijs had kunnen zijn, heeft hij er een hel van gemaakt. Een hel waarbij mensen niet meer normaal kunnen denken, waar mensen kiezen voor de dood en het verderf en hun eigen ondergang - waar de eeuwige bronnen worden verwaarloosd.

Gered worden - zich laten redden - gaat niet vanzelf. We moeten passeren aan het kieshokje waar we erkennen dat we het verprutst hebben, dat we de dood verdienen, maar ook dat we geleerd hebben dat Jezus onze straf op Zich nam en ons aanbiedt om Hem te vertrouwen als onze hemelse Voorspraak. "Kom en volg Mij", is Zijn uitnodiging. "Ga en zondig niet meer".

Tegelijk zou ik willen aansluiten bij een thema dat vandaag actueel is en dat mensen naast de mand houdt (en niet IN). Eigenlijk zijn dat er veel. En allemaal illustreren ze in wat voor tijd we nu leven.

Het is niet het enige maar het is toch iets waar moet over gesproken worden en dat mensen niet tot God brengt.

1 november - **Allerheiligen** - Je leest nergens in de Bijbel dat we daar een feestdag moeten van maken. Het kan natuurlijk geen kwaad om aan de geloofshelden te denken en te bestuderen wat hen tot geloofsheld heeft gemaakt. Maar in de actuele tendens niets daarvan; De voorbije decennia is dat aangegrepen om er een aandachtspunt van te maken onder de naam Halloween.

Waarschijnlijk is hier niemand die daaraan meedoet of er aandacht aan schenkt. Maar het is interessant om te begrijpen waar mensen in de wereld mee bezig zijn.

Ouders **verkleed** hun kinderen als monsters, vampieren, duiveltjes, heksen en spoken, en moedigen hen aan om aan volslagen vreemden snoep en andere lekkernijen te vragen. Verleden jaar stonden twee buurmeisjes voor de deur en riepen "Trick or treat"... Dit feest vertoont overeenkomsten met het in ons land bekendere Sint-Maartensfeest, of SintNiklaas dat ook een heidense oorsprong heeft.

Mensen versieren hun huis met afbeeldingen van **zwarte katten, spoken en uitgeholde pompoenen** en veranderen soms zelfs hun voortuin zodanig, dat dit een kerkhof lijkt. Toen we in Vloesberg woonden, was daar Elzele met een Kruidenmuseum en dit werd verbonden met de hekserij.

Ook volwassenen dossen zich uit in soortgelijke vreemde, eigenaardige kostuums en gaan naar feesten in zalen die versierd zijn als **kerkers of graftombes**. Ik heb beelden gezien van hoe dat al weken geleden in Latijns Amerika werd gevierd met doden- en skeletten-stoeten, en andere walgelijke voorstellingen.

Waarom zijn zulke bizarre gebruiken zo populair? Waarom zou iemand een feest willen vieren dat het **morbide** en **macabere** benadrukt? Waar komen deze vreemde gebruiken vandaan?

The Encyclopedia of Religion zegt hierover: "Halloween, ook wel All Hallows Eve, is een feest dat op 31 oktober wordt gevierd, de avond voorafgaand aan het christelijke Allerheiligen. Halloween is de naam voor **de avond van Samhain**, een viering die het **begin van de winter** alsmede de **eerste dag van het nieuwe jaar** volgens de oude Keltische kalender op de Britse eilanden markeert. De tijd van Samhain bestond uit de avond van het feest en de dag zelf (31 oktober en 1 november)".

Naast Halloween vierden de **Kelten** andere feestdagen, waaronder de winter-zonnewende (later omgevormd tot Kerstmis), vruchtbaarheidsfeesten in het voorjaar (getransformeerd tot Pasen) en oogstfeesten.

Met betrekking tot Halloween zegt The Encyclopedia of Religion: "Men geloofde dat tijdens dit feest méér **bovennatuurlijke krachten** samenkwamen dan in enige andere periode van het jaar. De avond en dag van Samhain werden gekenmerkt als periode waarin de grenzen tussen de natuurlijke en bovennatuurlijke wereld verbroken waren. Entiteiten uit de andere werelden, zoals de zielen van de doden, waren dan in staat om de aardbewoners te bezoeken, terwijl mensen de mogelijkheid hadden om door te dringen in de domeinen van goden en bovennatuurlijke wezens."